

kan gøre det taaleligt at se ind i saa megen „Styggedom“. Men Bogen er klog og saa uforbeholden, at der neppe behøves at skrives mere om dette Fin-de-siècle-Emne: Kvinden, Forføreren, som kører i Ring med de arme Mandfolk. Og midt i Uhyggen er der en ganske yndig Skildring af en Moder og et Barn — en sjælden Scene, hvor en fordrukken Skuespiller fortæller *Kong Lear* for et Barn, saa der bliver som en Andagt i Stuen. Og dette tør man vel haabe er tænkt som noget, der kan vokse sig stærkt nok til at overvinde Lindelineriet.

xy.

„Arbejdets Kaar“.

Red. har givet min Anmeldelse af „A. K.“ „et Par Ord til Overvejelse“ med paa Vejen, og da disse indeholder en fejl Opfattelse af H. George's Tanke og ender med et Spørgsmaal, vil jeg i al Korthed berigtige og svare, i al Korthed, da vi „ikke i „Kvinden og Samfundet“ maa fordybe os i det sociale Spørgsmaal,“ noget, jeg haaber, Læserne saa vil gøre andre Steder, for det er noget, der *skal* gøres, ikke mindst af Kvindesagens Venner, hvis Fremtidens Kvinder skal komme til at leve under gode Kaar. Selv at læse og overveje „A. K.“ vil være en god Begyndelse. Og den, der har gjort det, eller som kender H. G.'s Tankegang fra hans andre Skrifter, vil med mig vide, at „den Tanke, at *Staten* bør *eje* Jorden,“ **ikke** er hans; det er derfor kedeligt nok, at det just er den, som Red. finder „tiltalende“, for saa bliver der — efter Red.'s Mening — formodentlig kun H. G.'s Hensynsløshed tilbage.

H. G.'s Tanke er: *Ingen ejer Jorden, Staten heller ikke; alles lige Brugsret* til den sikres Menneskene ved Jordrenteskatten, som gaar i *alles Kasse* og ikke — som nu — i den *enkeltes* Lomme; alle andre Skatter ophæves. Hvad Pengene i Kassen skal bruges til, bestemmer Folket (selvf. baade Mænd og Kvinder); men Landets Styrelse skal ikke „sælge eller bortleje Jord“, 1. fordi Jord, som ikke ejes, skal ikke sælges, 2. fordi Overdragelsen af Brugsretten — uden Betaling for selve Jorden — bedst sker Mand og Mand imellem.

Inden jeg svarer paa det stillede Spørgsmaal, blot et Par Smaabemærkninger: Forringes et Jordstykkets Værd, vil Jordrenteskatten synke, og i et Samfund, hvor alle har lige Brugsret til Jorden, vil der være „gode Tider“; der bliver altsaa ingen Brug